

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

Kraków, 15 czerwca 1955

Nr 6

Poz. 31-34

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIAZUJĄCE:

- 31 — Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, o obowiązku niszczenia kianianki.
32 — Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, o obowiązku niszczenia chwastów.

CZĘŚĆ II. PUBLIKACJE:

- 33 — Wykaz aptek podlegających przejściu na własność Państwa.
34 — Ogłoszenie dotyczące rejestracji nowych stowarzyszeń.
— Zmiany terytorialne agencji pocztowych.

Część I.

PRZEPISY OBOWIAZUJĄCE

31

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z dnia 19 maja 1955 r. Nr WZR. II-9/6/9/5/55

o obowiązku niszczenia kianianki.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 302). Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, zarządza, co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązek niszczenia kianianki (wylub) pasożytującej na różnych roślinach uprawnych i dzikich, a przede wszystkim na lnę, koniczyne i lucernie.

§ 2. Niszczenie kianianki musi być wykonane w okresie przed rozpoczęciem kwitnienia, a najpóźniej w czasie kwitnienia kianianki tj. do dnia 15. VI. 1955 r.

§ 3. W celu zniszczenia kianianki należy obkosić rośliny o pół metra wokół gniazda kianianki, wykoszone rośliny zgarnąć ku środkowi gniazda, obłożyć słomą, oblać naftą spalić.

Po zupełnym wypaleniu roślin należy ziemię na miejscu gniazda kianianki głęboko przekopać i zwapnować. Można też zniszczyć kianiankę opryskując gniazdo paszyta 25–30% roztworem siarczanu żelazowego lub innymi środkami chemicznymi.

§ 4. Obowiązek poszukiwania i niszczenia kianianki w uprawach lnu, koniczyne i lucerny wprowadza się na obszarze całego województwa.

§ 5. W celu wykrywania i niszczenia kianianki użytkownicy gruntów, na których uprawiany jest len, koniczyzna i lucerna, obowiązani są przeprowadzić poszukiwania, a w razie znalezienia kianianki zniszczyć ją jednym ze sposobów podanych w § 3, oraz zameldować o tym Gromadzkiej Radzie Narodowej. Ten sam obowiązek meldowania Radom Narodowym o wykrytych i zniszczonych gniazdach kianianki ciąży również na agronomach POM i kierownikach gospodarstw P. G. R. i O. Z. R.

§ 6. Kontrolę przeprowadzenia poszukiwań i niszczenia kianianki wykonują organa służby rolnej Rad Narodowych przy współdziałaniu czynnika polityczno-gospodarczego i instytucji kontraktującej daną roślinę (uprawę).

§ 7. Prezydium Rad Narodowych wszystkich szczebli przeprowadza masową propagandę uświadamiającą społeczeństwo o konieczności wykrywania oraz tępienia kianianki.

§ 8. Osoby, które nie zastosują się do przepisów niniejszego Zarządzenia, podlegają na podstawie art. 13 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. IX. 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin, oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) z późniejszymi zmianami, z uwzględnieniem dekretu z dnia 26. IV. 1943 r. o podwyższeniu grzywnien, kar pieniężnych, kar porządkowych i naвіazek (Dz. P. R. P. Nr 24 poz. 161) i na zasadzie ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454), w trybie karno-administracyjnym karze grzywny do 3.000 zł. lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

32

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z dnia 19 maja 1955 r. Nr WZR—II—9/6/9/3/55

o obowiązku niszczenia chwastów.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 302) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie zarządza, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na terenie całego województwa obowiązek niszczenia chwastów, we wszystkich uprawach roślin okopowych, w zasiewach zbóż jarych i ozimych, na pastwiskach, na miedzach, skarpach i wałach oraz wszystkich użytkach i nieużytkach rolno-leśnych.

Chwasty, które w pierwszym rzędzie ze względu na ich szkodliwość powinny być niszczone są następujące: osty, łopucha (rzodkiew polna), ognicha (gorczyca polna), lebiody (komosy) i perz.

§ 2. Chwasty należy niszczyć w ciągu całego okresu wegetacyjnego, w szczególności w czasie od ich wzejścia do rozpoczęcia kwitnienia.

§ 3. Pierwszą zasadą walki z chwastami jest czystość materiału siewnego i dlatego też zabrania się wysiewu ziarna siewnego nie oczyszczonego z nasion chwastów.

§ 4. W początkowym okresie rozwoju chwastów, zaraz po ich skiełkowaniu należy niszczyć chwasty sposobem mechanicznym, w zbożach jarych lub ozimych przez bronowanie lekkimi bronami, w okopowych przy pomocy opiełaczy i radełek oraz przez pielenie i motyczenie ręczne.

Niszczenie ostów: w okresie, gdy posiadają kilka listków wyrwać ręcznie z korzeniami, bądź też posypywać głównie kainitem pylistym, bardziej zaś wyrosnięte rośliny ostów niszczyć przez wycinanie wąskimi dławkami na głębokość 20 cm. Kilkakrotnie wycinanie ostów niszczy je zupełnie.

Stosować podorywkę roli zaperzonej i następnie wybrownować rozłogi. — Przedzimowa orka głęboka z zastosowaniem przepłuzka wpływa również na wygubienie perzu. W okopowych perz zwalczą się przez obredlenie i wypiełnienie ręczne. W walce chemicznej z chwastami dwuliściennymi jak z ognichą (gorczyca polna) i łopuchą (rzodkiew polna) w okresie gdy posiadają 4–5 listków należy używać azotniaku lub kainitu pylistego. Posypywanie tymi środkami należy przeprowadzać przy stałej pewnej pogodzie. Do niszczenia chwastów w uprawach zbożowych (żyto, pszenica ozima i jara, owies i jęczmień) używa się 0,5–0,7% krezotolu rozpuszczając go od 500 gramów w 100 ltr. wody (800 do 1.000 ltr. cieczy na 1 ha), który niszczy ognicę, (gorczyca polna), tobołki polne, pszonak, rumianek, komosę, bławatek, rdest, sporek, szarłat, starzec, mleczy, tasznik i inne. W roku bieżącym będzie stosowany do niszczenia chwastów preparat chwastobójczy 2,4 D, który stosuje się w rozcieńczeniu 1:1000 czyli w 100 ltr. wody rozpuszcza się 10 dkg preparatu.